

מפגש בישול מתכון עם זיכרון

כל אדם, מכל מקום בעולם, מכיר את התחושה של אובדן ושל געגוע,
לכל אדם יש המתכון שמזכיר לו מישהו יקר.

מתכון עם זיכרון - הנצחה ייחודית לזכר חללי צה"ל וחללי פעולות האיבה
דרך בישול מתכונים אהובים והסיפור שמאחוריהם.
זאת על ידי מפגשי בישול בהם מבשלים מנה אהובה של חלל צה"ל או חלל
פעולות איבה. במפגשים מבשלים, טועמים ומשתפים תמונות, סיפורים,
קטעי וידאו ומשוחחים על האדם שמאחורי המנה ומשפחתו.

לקראת יום הזיכרון יתקיימו ברחבי הארץ מפגשי בישול בהם יונצחו חללי
צה"ל ונפגעי פעולות האיבה, במסגרת מתכון עם זיכרון.

מפגש בישול לזכר

ליאל גדעוני

ילדות

ליאל גדעוני נולד בירושלים ביום כ"א במרחשוון תשנ"ד 5.11.1993.
בנם של מזל ואליהו ואח קטן לציון, ניר ואור. גדל במשפחה חמה ומלוכדת.
גדל בשכונת קטמון, ובה גם התחנך. למד בבית הספר היסודי, חטיבה ותיכון "גבעת גונן".

על הילד שהיה

לכל אורך הדרך בלט ליאל בשאיפתו להצטיין, להתפתח ולהגשים יעדים. ביטוי לכך הייתה בחירתו ללמוד בשלוש מגמות שונות: ביולוגיה, כימיה וגאוגרפיה, וזאת נוסף על חמש יחידות לימוד במתמטיקה ובאנגלית. החברים נהגו לומר שלליאל יש רק מחברת אחת לכל המקצועות, וגם היא ריקה, כי הכול נמצא אצלו בראש. חלומו הגדול היה ללמוד רפואה, וממוצע הציונים שלו בתעודת הבגרות היה 111, מה שהעיד על רצינות כוונותיו.

לליאל היה חיוך כובש שאפיין אותו: חיוך סוחף, שובה לב, חם ואמיתי, חיוך של מי שתאוות החיים מפעמת בו.

גיל ההתבגרות

ליאל היה חדור מוטיבציה לתרום ולהשפיע, לגשר ולקשר, היה ליאל מעורב בהתרחשות החברתית בבית הספר ונטל חלק בכל פעילות.

במסגרת פרויקט "מחויבות אישית", בחר לעבוד בגני ילדים ועם קשישים, והיה בכך כדי לבטא את דרכו – לכבד כל אדם באשר הוא, להיות קשוב לזולת, לעזור ולתמוך. שיאה של תרומתו בתקופת התיכון היה התפקיד המשמעותי שמילא בשתי המשלחות החשובות ביותר – משלחת חילופי תלמידים לברלין, גרמניה, בשנת 2009, והמשלחת לפולין בשנת 2010.

מתכון עם זיכרון

תחביבים ותחומי עניין

ליאל אהב ספורט ובעיקר לשחות ולשחק כדורסל. הוא היה אוהד שרוף של קבוצת הפועל ירושלים בכדורסל ופקד בקביעות את משחקי הקבוצה.

הוא עצמו שיחק בקבוצת הנערים ואף זכה להימנות עם משלחת כדורסל לארצות הברית. למרות שלא היה גבוה, היה לליאל מבנה גוף שרירי ומוצק, איתן וחזק, גוף שהכיל בתוכו נפש עדינה וטובת לב.

ליאל אהב להאזין למוזיקה, עם אור אחיו התעדכן בשירים החדשים שהושמעו בערוצי הרדיו. בעיקר אהב מוזיקת פופ, רוק ישראלי וים תיכוני.

לפני הגיוס לצה"ל

כמי שגדל בבית ערכי וכאח צעיר לשלושה אחים ששירתו ביחידות קרביות, ליאל גם שאף לשרת שירות משמעותי כלוחם. לאחר שנפסל במיונים הסופיים לקורס טיס, החליט להתגייס לאחת הסיירות. "הוא אמר שיהפוך את העולם ויהיה קרבי", אמר אלי, אביו. בזמן שנותר עד הגיוס בחר ליאל לחזור ולהתנדב בביה"ס "גבעת גונן", כדי לסייע לתלמידים בלימודי המתמטיקה.

"הייתה זו הזדמנות נוספת לפגוש אותו בבקרים עם חיוכו הרחב המברך לבוקר טוב," סיפרה יפית, מנהלת התיכון, "וליהנות מיחסו ותרומתו לתלמידים".

הגיוס לצה"ל

במרץ 2012 התגייס ליאל לחטיבת "גבעתי".

לאחר שעבר בהצלחה יתרה את הגיבוש, הצטרף לחוד החנית – פלס"ר החטיבה והחל את

כשרתו כלוחם. היה זה החיוך של ליאל שהתווה את הדרך והמיס את לב המפקדים.

עוז לומס, המפקד בטירונות ובאימון המתקדם: "הזיכרון הראשון שלי ממך הוא החיוך. היית

נוף מוזר בטירונות. בזמן שכולם בכו, התלוננו, השתבזו, אני לא זוכר פעם אחת שהיית חלק

מזה. תמיד אופטימי, תמיד מעודד... הרשימה אותי היכולת שלך להפוך ויכוח מטופש ככל

שיהיה לנעים, מחוץ, בדרכך הייחודית שכולנו למדנו להכיר... תודה על כך שלימדת אותי

שיעור באנושיות."

השירות הצבאי

מסלול הכשרה המפרך זימן התמודדויות מורכבות, אך אמונתו היוקדת של ליאל בצדקת הדרך, בשילוב עם האופטימיות הבלתי נלאית, הפכו את האתגר לחוויה מאחדת, מחשלת ומעצימה. כותבים החברים: "היית עושה הכול בכיף. אפילו שאתה עייף או תשוש, אתה לא מתלונן לרגע ... כל דבר היית עושה הכי טוב שיכולת, והיית משקיע את כל כולך." ומסכם שחק ארליך: "כל זיכרון שלי עליך הוא שאתה תומך בי. שאתה מקשיב, שאתה מרים את הצוות.. אתה הבחור שיחליף בשמירה, שישמור אוכל, שיתקשר בשבת, שידחוף במסע, שירים את המורל, שיצחיק ושיצחק, שיעזור ויתמוך, ותמיד עם חיוך ענק על הפנים, מפזר לכל עבר אופטימיות חסרת תקנה."

השירות הצבאי

את המסלול סיים ליאל כקלע חוד. נוכח כישורי המנהיגות ויכולות הפיקוד שהפגין, החליטו מפקדיו לשולחו לקורס מ"כים, שבסיומו היה לסמל צוות של טירונים. כמפקד, בלט ליאל בגישתו יוצאת הדופן בסגל הפיקוד, ולפיה יש קודם להתחבר ללבם. ליאל לא האמין בריחוק וב"דיסטנס".

גישתו החיובית והמעצימה של ליאל הקנתה לו במהרה את הערצת חניכיו. "תמיד ידענו שגם מאחורי האקטים הקשים שעברנו איתך הייתה עומדת דמות רגישה ועדינה שיודעת להקשיב" כתב אחד מהם.

השירות הצבאי

בתום מחזור פיקוד אחד, ביקש ליאל לחזור לצוות הלוחמים בסיירת שבה סיים את המסלול, כדי לאחד מחדש את הצוות.

מפקד הסיירת, שזיהה את תכונותיו הייחודיות, ביקשו לאייש את התפקיד היוקרתי של קצין המבצעים הפלוגתי ולשמש קִנְשָׁרו האישי – תפקיד הדורש ללכת בראש הכוח, מחשבה ואחריות, בקרה ומוטיבציה להוביל ולהנהיג לצד המפקד הבכיר.

החברים לצוות מחו ולא רצו לוותר על ליאל לצידם. ליאל נכנס לתפקיד במהירות, וכדרכו, מילא אותו בהצלחה מסחררת ובמסירות חסרת גבולות.

מתכון עם זיכרון

מועד הנפילה

סמל-ראשון ליאל גדעוני נפל בקרב ברפיח במבצע "צוק איתן", ביום ה' באב תשע"ד 1.8.2014, בן עשרים ואחת היה בנפלו. הותיר אחריו הורים ושלושה אחים. הוא הובא למנוחת עולמים בבית העלמין הצבאי בהר הרצל בירושלים.

הספדים

אלי אביו סיפר: "הוא היה מלח הארץ. לוחם, פייטר. היה נמר! לפני שבועיים, כשביקרנו אותו, נתתי לו חיבוק אחרון. הוא היה כל כך חזק, כמו סלע. לא האמנתי שמשהו יכול לפגוע בו."

מזל אמו ספדה לו: "ליאל היה הכי טוב בעולם, פשוט אהב לאהוב, אהב אנשים, אהב לעזור, אהב להקשיב, אהב לתמוך. לא היה מניח עד שחייכת. והטוב הזה אף פעם לא הספיק לו. הוא רצה להיות הכי טוב – בשבילנו, בשביל האחים, בשביל החברים, בשביל כולם – פשוט הכי טוב, יותר מדי טוב. טוב מדי לעולם הזה..."

אחיו ניר נפרד ממנו: "כולם אומרים שאתה זה אני ואני זה אתה, הלוואי שזה היה נכון, אין מחמאה גדולה יותר שאדם יכול לבקש: אתה יותר חכם, יותר יפה, יותר אמיץ, יותר חייכן, יותר אדיב, יותר בן אדם – לא רק ממני, יותר מכולם..."

הספדים

האח אור ספד: "ליאל, אח שלי יקר, אני אוהב אותך, אהבתי אותך ואוהב אותך תמיד... אתה, ליאל, אתה שכתבת ברכות יפות, מרגשות ונוגעות, אני צריך שתעזור לי לכתוב את ההספד הלא-הגיוני הזה... תמיד תהיה בתוכי."

ספד לו ציון, אחיו הבכור: "אח יקר שלי, אני כבר מתגעגע כל כך לחיוך הענק היפהפה שלך, להלצות בכל סיטואציה, לאווירה הטובה והשמחה שנהגת להשרות בכל מקום... את אותה שאפתנות צנועה ושמחת החיים מהמגרש לקחת לכל מקום בחייך... קיבלת את כולם אל תוך הלב הענק שלך. כולם מספרים על טוב הלב והשמחה, על האוזן הקשבת, העצה והחיוך, על היד המחבקת פעם ודוחפת מאחור בפעם אחרת... אני כל כך גאה בך ואוהב אותך... אוהב לעולם!"

הספדים

במכתב הניחומים למשפחה כתב סגן-אלוף אלי ג'ינו, מג"ד סיירת "גבעתי":
"ליאל סימל עבור רבים דרך אחרת, של עשייה איכותית המשולבת באנושיות, אכפתיות,
כנות ומחויבות עמוקה... היו גאים בליאל אהובכם, שהיה מפקד ואדם מהטובים שבינינו,
ויהיה לנו לעד דוגמה ומופת."

רועי גולן, מפקד הצוות:
"ליאל, אחי היקר, בחרת בדרך שאינה ברורה מאליה – בחרת להיות בטובים שבטובים, בין
אלה ששומרים על כולם בגופם ובנפשם!... אני הולך בראש גאה שהיית פקוד שלי, גאה
בזה שבזכותך אנחנו עדיין כאן."

הנצחה

משפחת גדעוני בחרה להנציח את ליאל בדרכים שינחילו את רוח דמותו המיוחדת ומעוררת ההשראה וערכיו ותפיץ את מורשתו – הכרה בטוב, כבוד הזולת, דרך ארץ, נדיבות, עזרה ואופטימיות.

המשפחה, בשיתוף עם בית הספר "גבעת גונן", החליטו להעניק מלגה שנתית לתלמיד או תלמידה המצטיינים בערכיותם ובלימודיהם.

בנובמבר 2014, הוקדש במסגרת "שבוע הדמוקרטיה" בבית הספר "גבעת גונן" יום לזכרו של ליאל שבמהלכו השתתפו התלמידים בסדנאות בנושא נתינה ואהבת חינם.

בלב קרוע: אמהות שכולות מבשלות את המאכל האהוב של הבן שאיבדו

<https://www.youtube.com/watch?v=91TUxltuD6k>

הנצחה

"מכינת ליאל"- במחנה גדי בבקעת הירדן הוקמה בשנת 2016 לזכרו. המכינה הוקמה ע"י בצלאל ויברמן חברו לנשק. המכינה הינה קדם צבאית, חינוכית- טיפולית ייחודית בתחומה, הפונה לצעירים במצבי סיכון הסובלים מהתמכרות לסמים ו/או אלכוהול ובעלי רישום פלילי. משמשת עוגן חינוכי טיפולי אשר מהווה קרש קפיצה לחניכים לחזרה למסלול הנורמטיבי, גיוסם לצה"ל ושירות משמעותי, חידוד זהותם היהודית והכנתם לחיים בהם יהיו אזרחים מועילים ומטיבים למשפחתם ולסביבתם.

המכינה מפעילה משק חקלאי הכולל מטע זיתים, מטע תמרים וחוות סוסים-טיפולית. במסגרת המכינה הנערים מתנדבים בקהילה ורוכשים מיומנויות הכוללות עבודות כפיים. מכינת ליאל רוצה לסייע בכל דרך אפשרית לכל נער באופן אישי להתפתח בדרך שלו ולצמוח לעבר חיים של עשייה, והגשמת היכולות לעבר חיים טובים ומשמעותיים יותר.

<https://www.mechinaliel.com/>

הנצחה

פרויקט "ארוחה עשר":

הוריו של ליאל ובני משפחתו בחרו להנציח את ליאל באמצעות פרויקט נפלא של נתינה. הם הקימו מיזם חשוב אשר מעניק ארוחת עשר סטנדרטית לילדים אשר מגיעים מבתים בהם אין להם מה לאכול ומה לקחת איתם לכיתה. בכל חודש מגיעות פניות חדשות על ילדים ומשפחות בסיכון ובמצוקה אשר מגיעים לבית הספר ללא ארוחת בוקר.

הפרוייקט החל בשכונה בה ליאל גדל וצמח וכל כך אהב, וכיום מספק כריכים לבתי הספר הממלכתיים בכל אזור דרום ירושלים.

רכזות בתי הספר מחליטות למי לחלק את הכריכים לפי הצורך. כל בית ספר שפונה לקבלת הסיוע נענה בשמחה. קישור לפרוייקט:

<https://www.give.org.il/campaign/ארוחה-10-תשעט/>

הנצחה

רחמים

בלכתו ציווה לנו את החיוך
עזרו לנו להמשיך אותו!

חלוקת מאות תיקי קל גב עם כל הציוד הנדרש למאות ילדים שזקוקים

לעילוי נשמת החייל ליאל בן מזל גדעוני הי"ד

פרויקט ארוחה עשיר! חב"ד חב"ד קטמון

פרויקט ארוחה עשיר!

חב"ד חב"ד קטמון

תחייכו!
כי חיוך זה שמחה ושמחה זה הכח להמשיך.
לעי"ב החייל ליאל בן מזל גדעוני הי"ד

הנצחה

בספטמבר 2014 נחנך במושב רמות נפתלי "כרם ליאל", כרם שנטעו ליאל וחבריו לצוות בעת החופשה הראשונה בשירותם הצבאי, כדי לעזור למשפחתו של חברם. "אז אמרת שזו הפעם הראשונה שאתה שותל משהו", כתב אורי רון, "זכיתי שזה בביתי. זיכרון השמחה והאהבה יהיו תמריץ הגדילה בכרם."

ליאל לא זכה ליהנות ממתנת השחרור המוקדמת שהעניקו לו אחיו – מנוי למשחקי "הפועל ירושלים" בכדורסל באולם "ארנה" החדש שבעיר. בערב פתיחת הליגה, נערך לפני המשחק טקס לזכרו. "הפועל ירושלים" החליטה להסב את קבוצת הנוער על שמו והיא נקראת "הפועל ליאל ירושלים". לזכרו, נערך טורניר כדורסל בהשתתפות תלמידי "גבעת גונן" ובוגריו, חבריו לנשק ושחקני קבוצת הבוגרים של "הפועל ירושלים".

הנצחה

מזמינים אתכם לרשום כמה מילים ולשתף איתנו

באתר האינטרנט

של מתכון עם זיכרון

www.matkonzikaron.co.il

או ברשתות החברתיות, ואנו נעביר למשפחה

תודה שלקחת חלק במפגש בישול

מתכון עם זיכרון

